

Revista Grupului Școlar Industrial Tășnad

AZUR

Nr. 15
noiembrie 2006

Nihil magnum sine ardore

Cuprins

- **Editorial**

prof. drd Ionuț POMIAN – *Visul unei nopți de iarnă*

Sesiunea de Referate Științifice: Mircea Eliade – personalitate complexă a culturii române și universale

- **Interviul azuriștilor cu...**

...cu eleva Mădălina Tuns, reprezentanta școlii noastre la etapa națională a Concursului de Limba și Literatura română, „Mihai Eminescu” – aprilie 2006, Cluj-Napoca

- **Constelația lirei**

ANONYMUS – *Gând de iarnă, Natura, Poezie, XXI, Poveste de dragoste*

Denisa PETRUȘE - *Transhumanță*

Ioana SĂNTĂUAN - *Detaliu*

- **Ani de liceu**

Raul SILAGHI – *Aventură în Piatra Craiului*

- **Limba – cartea noastră de vizită**

prof. drd Ionuț POMIAN - „*Deci să începem...*”

- **Caleidoscop**

Bianca BIROU, Arnold BOBB, Cristina BOBB, Larisa BORDEI, Alexandra SABĂU -

Mircea Eliade - Personalitate Complexă A Culturii Române

prof. Dorina MITRAȘCA – *Cultul mătrăgunei în România*

Gabriela PAULIK – *Gânduri în timp*

- **Cronica azuriștilor**

Alexandru MOCAN – *Cum să ajungi învingător...*

Iulia RACOLȚA - *Olimpiade școlare*

Revista Azur

Zilele Liceului Tășnădean

Bursa ideilor

- **Zâmbete... și zâmbete**

Iubire sinceră

Pe culmile limbii române

10(zece) motive pentru care vreau să fiu superficial!

Bancuri

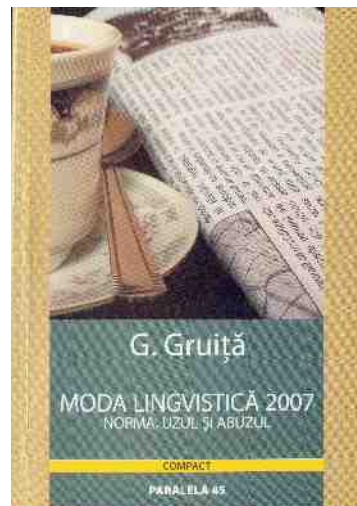
A fost odată... un ultim sunet de clopoțel și un banchet...

- **Editorial**



1 Ianuarie 2007 – Visul unei nopți de iarnă

Zilele trecute, mai exact pe 27 octombrie 2006, mergând la Facultatea de Litere din Clujul meu studentesc, aveam să mă întâlnesc cu o fostă elevă, astăzi filologă. După scurte discuții, aceasta îmi oferă, cu mult entuziasm, o carte pe care tocmai doream să o achiziționez, cunoscându-i îndeaproape autorul. Este vorba despre lucrarea unuia dintre profesorii mei din facultate, lingvistul **prof. univ. dr. G. Gruică: *Moda lingvistică 2007. Norma, uzul și abuzul*** (Editura Paralela 45, 2006), despre care citisem o recenzie scurtă, dar interesantă într-un număr din revista *Dilematica*. Observ curând pe coperta IV că este ziua de naștere a autorului (născut pe 27 octombrie 1937). Pură, dar plăcută coincidență! Credeam că voi avea șansa de a-i ura un sincer *La Mulți Ani!*, cu atât mai mult cu cât mă aflam tocmai alături de colegii de catedră ai Domniei Sale, dar ghinion...



Răsfoind cartea, am fost plăcut surprins să găsesc multe subiecte care au constituit temele de discuție din cadrul cursului *Tendențe ale limbii române actuale* pe care Domnia Sa l-a susținut în cadrul masteratului *Dinamica limbii române actuale și analiza discursului* urmat de mine în anul universitar 2003-2004. Las deoparte „intimitățile” mele profesionale și subliniez că editorialul acestui număr, apropiat de specia publicistică a recenziei, are obiective mai largi, ancorând discursul în contextul aderării României în Uniunea Europeană pe data de 1 ianuarie 2007, moment a cărui semnificație este valorificat și de autor. Contestat sau adulat, mai mult sau mai puțin benefic pentru românul de astăzi și de mâine, momentul „istoric” 1 ianuarie 2007 este subiectul de discuție al tuturor românilor (căpșunar, VIP sau om de știință, fotbalist, profesor sau parlamentar), inclusiv al lingviștilor. Astfel, cartea lui G. Gruică surprinde, încă din titlu, prin actualitate și originalitate, autorul argumentând că a optat pentru sintagma „moda lingvistică”, prin analogie cu moda vestimentară, întrucât în limbă „funcționează același joc între imuabil și efemer, între aventura novatoare și cuminența tradiționalistă”. În privința datării „modei lingvistice”, asertează că, deși începutul de secol și de mileniu (2001) reprezintă un hotar temporal extrem de important, acesta nu constituie totuși „«o instanță» cu prerogative ferme pentru condiții ultimative și sentințe executorii” precum anul 2007, anul planificat al intrării noastre în UE, conform „contractului” pe care îl avem cu Europa. Abordarea lingvistică este clară, echilibrată, îmbinând științificul cu ludicul, fără pretenții de pedantism academic. G. Gruică se dezvăluie cu această carte ca un veritabil Alexandru Graur al zilelor noastre și putem afirma că avem de-a face cu o „gramatică pentru toți”, accesibilă oricărui vorbitor de limba română. Sondând „piața lingvistică” pentru a vedea „ce se poartă”, cercetătorul clujean, autor printre altele și al unei prestigioase *Gramatici normative* apărute în trei ediții (1997, 1998, 1999), a ales limbajul presei scrise (dar și audiovizuale), întrucât oferă un bogat material pentru relevarea dinamicii limbii române actuale. Îi propune astfel cititorului un pact mai mult sau mai puțin ficțional, anume să își imagineze că în Tratatul de aderare la UE ar exista o clauză lingvistică prin care România ar trebui să elimine, până la data de 1 ianuarie 2007, inadvertențele, oscilațiile și frecvențele

contradicții din interiorul codului său lingvistic, formulate în șapte angajamente a căror îndeplinire ar elimina componenta lingvistică a Clauzei de Salvagardare. Reținem câteva dintre ele: realizarea unui consens național în privința lui *î* și *â*, *sînt* și *sunt*; reglementarea clară a regulii *prenume* + *nume*; înregistrarea în lucrările lexicografice a cuvintelor „obscene”, „indecente”, cum ar fi unele dintre cele care încep cu *P* sau *S*, adică evitarea excesivei *ecologizări lingvistice*, deoarece asemenea cuvinte apar frecvent în presă, la TV, în filme, în duelurile verbale ale oamenilor politici, în limbajul uzual etc.; abandonarea „limbii de lemn”.

Intrând în conținutul propriu-zis al cărții, aflăm că, în pragul aderării României în UE, cuvântul *european*, a cărui semantică se regăsește și în rudele sale pozitive (*a europeniza*, *europenizare*, *europenism*), respectiv în compusele cu prefixoidul *euro-* (*europarlamentar*, *euroseptic*, *euroconfirm*, chiar *eurotineri* și *eurobrînză*), exprimă astăzi „visul românesc”, „visul unei nopți de iarnă”, aspirația românului spre *homo europaeus* și a devenit antonim pentru *mioritic*, *balcanic*, *dâmbovițean*, acestea din urmă reprezentând parcă „axa răului”. Astfel, sensul blagian, de specific național al lui *mioritic* s-a denaturat, încât se întâlnesc, tot mai des, formulări de tipul „*politicieni mioritici dubioși*”, „*fotbalul românesc geme mioritic*”, „*confuzie mioritică*”, care, în opinia unora, constituie o blasfemie lingvistică.

O denaturare semantică evidentă funcționează în cazul cuvântului *rahat* care rareori mai denumeste produsul de cofetărie, devenind substitut pentru „excrement” sau, metaforic, intrând în structura unor expresii, precum: *a intra în rahat*, *a ieși / a scoate din rahat*, *a mânca rahat*, *a se face de rahat*. Glisarea, alunecarea în peiorativ, în indecență a cuvântului este reperabilă atât în limbajul publicistic, cât și în cel familiar. Pe de altă parte, românii cei pudici, puritani și sensibili în exprimarea publică (și numai în exprimarea publică!) fac mare caz în ceea ce privește *cacofoniile*, rostind adeseori cu sfială *Ion Luca Caragiale* sau numele unor românce care din neglijență sau în urma căsătoriei poartă „patima” cacofoniei: *Rodica Coman*, *Florica Codrea*, *Viorica Costin*. Rețineți, însă, că ceea ce se numește cacofonie nu are legătură doar cu scatologia, ci se referă la orice expresie acustică lipsită de armonie, anume care nu sună bine: „*copilele le legănăm pe rând*”, „*adresa sa s-a schimbat*”. O greșală mult mai gravă o constituie *virgula cacofonică* din exprimarea orală și scrisă (!) ce sfidează orice lege gramaticală și al cărei efect este, în mod paradoxal, cel al unui bumerang, în sensul că scoate și mai mult în evidență cacofonia: „*Românul va mânca virgulă caș mai scump, poate mai puțin, dar, categoric, mai bun și mai sănătos.*” Există în limbă multiple cacofonii inevitabile, care nu pot fi eradicate, de aceea trebuie adoptată o rostire firească și, astfel, vor trece neobservate.

Dânsul este utilizat ca *pronume de reverență sau de politețe*, dar, cu toate acestea, avem de-a face cu o respingere oficializată din partea tratatelor normative academice ale noului mileniu, anume *Gramatica limbii române* editată de Academia Română, respectiv *Dicționarul ortografic, ortoepic și morfologic al limbii române*, ambele apărute în 2005. Sensul reverențios al acestei forme pronominale care îl concurează pe *dumnealui* a fost sesizat de lingviști în urmă cu o jumătate de secol, iar uzul actual îl impune din ce în ce mai mult ca formă politicoasă de referire la persoana a III-a, în corelație perfectă cu substantivele politeții *domn*, *doamnă*, *domnișoară* (nu însă și în corelație cu ardelenismul neliterar *domnișor*!).

Lucrarea lui G. Gruiță descrie extrem de multe aspecte ale dinamicii limbii române actuale, iar printre obiectivele editorialului de față se află acela de a vă informa și de a vă convinge să consultați această lucrare de primă mână. De asemenea, doresc să vă însuflu ideea că limba, ca și toate celelate domenii de activitate, funcționează ca un organism viu, evoluând în permanență, iar noi, vorbitorii, mai mult sau mai puțin instruiți, suntem cei care o înfrumusețăm sau o urășim cu fiecare exprimare. Ca mod de abordare, cartea se situează între descriptiv și normativ, adică între constatarea, descrierea unor tendințe ale românei actuale și reglementarea acestora, fără a se formula verdicte irevocabile: „*Ca și în vestimentație, nu tot ce <<se poartă>> la un moment dat este bun, corect și frumos, dar nici nu trebuie automat*

respins orice iese din obișnuința noastră lingvistică sau contravine gustului personal.”

Așadar, în pragul împlinirii unui vis (sau coșmar?!) în miez de iarnă, opțiunile noastre sunt multiple, fiecare având dreptul „să îmbrace” (vestimentar și lingvistic) ceea ce îi place, singurele limite rămânând bunul-gust, bunul-simț, cultura personală înțeleasă în sens larg (vestimentară, lingvistică, literară, comportamentală etc.).

prof. drd Ionuț POMIAN

SESIUNEA DE REFERATE ȘTIINȚIFICE:

MIRCEA ELIADE – PERSONALITATE COMPLEXĂ

A CULTURII ROMÂNE ȘI UNIVERSALE

Cu ocazia împlinirii în acest an a 20 de ani de la trecerea în neființă a savantului **Mircea Eliade**, respectiv, anul viitor, a unui centenar de la nașterea acestuia, Catedra de Limba și literatura română din cadrul Grupului Școlar Industrial din Tășnad organizează **Sesiunea de Referate Științifice: *Mircea Eliade – personalitate complexă a culturii române și universale***, cu desfășurare în incinta școlii noastre, vineri, 10 noiembrie a.c., începând cu ora 11.

Proiectul de cercetare include:

- **Expoziție**, în cadrul școlii, de fotografii și cărți ale lui Mircea Eliade, respectiv de lucrări de critică literară și desene ale elevilor inspirate din viața și opera acestuia (8 – 10 nov.);
- Prezentarea de către liceeni din întregul județ de **comunicări științifice** privind viața și opera lui Mircea Eliade;
- Discuții asupra referatelor și omagierea personalității savantului de către:
 - **prof. univ. dr. Gheorghe GLODEANU**, specialist recunoscut al operei eliadești;
 - **poetul George VULTURESCU**;
 - **cadre didactice**.
- Lansarea volumului de poezie ***Instrumentar pentru vis*** al poetului sătmărean **Felician POP**;
- Lansarea numărului 15 al revistei școlare **AZUR**;
- **Premierea** comunicărilor.

Coordonatorul proiectului, realizat cu sprijinul **Consiliului Județean – Direcția pentru Cultură**, este **dl prof. drd Ionuț POMIAN**.

În acest număr, publicat înaintea desfășurării proiectului, publicăm date personale privind elevii participanți, profesorii coordonatori, titlul comunicărilor și membrii juriului.

Juriul este compus din:

- **președintele de onoare: prof. univ. dr. Gheorghe Glodeanu**, profesor la Facultatea de Litere din cadrul Universității de Nord din Baia Mare;
- **președintele executiv: poetul George Vulturescu**, directorul revistei sătmărene de poezie **POESIS**, directorul Inspectoratului pentru cultură al județului Satu Mare;
- **dl Felician Pop**, directorul Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale din Satu Mare;
- **dl prof. Eugen Lateș**, directorul Grupului Școlar Industrial din Tășnad;
- **dna prof. Adriana Sas-Marinescu**, metodist în cadrul Casei Corpului Didactic din Satu Mare;
- **dna prof. Tania Scarlat**, metodist și bibliotecar-șef în cadrul Casei Corpului Didactic din Satu Mare;
- **dl prof. Viorel Rus**, profesor de limba și literatura română în cadrul Grupului Școlar Industrial din Tășnad.

Nr. crt.	Numele și prenumele elevului	Titlul comunicării	Școala de proveniență	Clasa	Profesorul coordonator
1.	Flaviu BUBOI	Mircea Eliade – istoric al religiilor	Grupul Școlar Industrial din Tășnad	a IX-a C	Gheorghe HARDĂLĂU
2.	Mirona NAGY	Jocul erotic și erudiția senzualității	Grupul Școlar Industrial din Tășnad	a IX-a C	Gheorghe HARDĂLĂU
3.	Anamaria ACIU, Laura ȘIPOȘ	Aspecte din biografia lui Mircea Eliade	Grupul Școlar Industrial din Tășnad	a X-a C	Ionuț POMIAN
4.	Ancuța ARDELEAN	<i>Maitreyi</i> – o iubire imposibilă	Colegiul Național „Doamna Stanca” – Satu Mare	a X-a D	Anca ARDELEAN
5.	Ioana CHIORAN, Crina TOMȘA	Mircea Eliade în statistici matematice	Grupul Școlar Industrial din Tășnad	a X-a C	Ionuț POMIAN
6.	Cătălina Ioana MAGHIAR	<i>Secretul doctorului Honigberger</i> – Yoga: libertate absolută sau ficțiune	Liceul Teoretic din Carei	a X-a E	Rodica POP
7.	Sorina MAN	Timp și antimaterie temporală	Grupul Școlar „Ioniță G. Andron” – Negrești-Oaș	a X-a C	Marin GRIGOREAN
8.	Mădălina Roxana PETCAȘ	Nostalgia Paradisului – imagine și imagerie	Liceul Teoretic din Negrești-Oaș	a X-a E	Mihaela GRIGOREAN
9.	Alexandra PUȘCAȘ	O lume a numerelor, simbolurilor și mitologiei la Mircea Eliade	Colegiul Național „Mihai Eminescu” – Satu Mare	a X-a E	Maria REVES
10.	Tunde Renata TOTH	Aspecte din viața lui Mircea Eliade	Grupul Școlar Industrial din Tășnad	a X-a A	Ionuț POMIAN
11.	Denisa TRIF	Particularități ale prozei fantastice la Mircea Eliade, cu referire la nuvela <i>La țigănci</i>	Liceul Teoretic din Carei	a X-a A	Rodica POP
12.	Elena Gabriela VECLINIȚ	Granița dintre sacru și profan în opera lui Mircea Eliade	Grupul Școlar Industrial din Tășnad	a X-a A	Ionuț POMIAN
13.	Anamaria Renata VIDA	India – pasiunea lui Mircea Eliade	Liceul Teoretic din Carei	a X-a E	Rodica POP
14.	Bianca BIROU, Arnold BOBB, Cristina BOBB, Larisa BORDEI, Alexandra SABĂU	Conceptul filozofic de Dumnezeu la Mircea Eliade	Grupul Școlar Industrial din Tășnad	a X-a C a XI-a A	Ionuț POMIAN
15.	Lavinia BIRTAȘ, Andrea CHIOREAN	Mircea Eliade. Altceva decât literatură	Grupul Școlar Industrial din Tășnad	a XI-a C	Mihai COSTEA
16.	Denisa DEMETER	Mitul erotic în textele <i>Maitreyi</i> și <i>Nuntă în cer</i> de Mircea Eliade	Grupul Școlar Industrial din Tășnad	a XI-a A	Ionuț POMIAN
17.	Mihaela FRASIN	Mitul androginului în proza lui Mircea Eliade	Liceul Teoretic din Carei	a XI-a E	Liliana ALEXUȚAN
18.	Paula ONEȚ	Drama ca inițiere și eliberare	Liceul Teoretic din Carei	a XI-a E	Liliana ALEXUȚAN
19.	Laura POP	Creștinism vs iranianism, islamism	Grupul Școlar	a XI-a A	Ionuț POMIAN

		și iudaism	Industrial din Tășnad		
20.	Ioana SĂNTĂUAN	Pădurea – universul sacru	Grupul Școlar Industrial din Tășnad	a XI-a C	Teodora COSTEA
21.	Nicoleta TODORAN	Fantasticul în proza lui Mircea Eliade	Grupul Școlar Industrial din Tășnad	a XI-a D	Ionuț POMIAN
22.	Mădălina TUNS	Evoluția personajelor în operele fantastice eliadești	Grupul Școlar Industrial din Tășnad	a XI-a A	Ionuț POMIAN
23.	Iulia BENZE	Mircea Eliade între Eros și Thanatos	Liceul Teoretic din Carei	a XII-a E	Rodica POP
24.	Mirabela ENYEDI	Iubirea între artă și banalitate	Liceul Teoretic din Carei	a XII-a E	Rodica POP
25.	Ramona Elena LAZIN	Mitul Eliade	Colegiul Național „Domna Stanca”- Satu Mare	a XII-a A	Cristina GHERMAN

• Interviul azuriștilor cu...

...cu eleva Mădălina Tuns, reprezentanta școlii noastre la etapa națională a Concursului de Limba și Literatură română „Mihai Eminescu” – aprilie 2006, Cluj-Napoca



• Cu puțină întârziere, dorim să primești sincerele noastre felicitări. Pentru începutul dialogului nostru, te rugăm să te prezinți pentru acei cititori care nu te cunosc.

M. T. : *În primul rând, doresc să-i felicit pe cei care păstrează vie existența acestei reviste și care se străduiesc ca fiecare număr să fie impecabil și, nu în ultimul rând, doresc să îi salut pe cititorii fideli ai revistei. Mă numesc Mădălina Tuns, sunt elevă în clasa a XI-a A, profilul real, specializarea matematică-informatică, iar, în anul școlar precedent, am reprezentat județul la etapa națională a olimpiadei de limba și literatura română care s-a desfășurat la Cluj, în perioada 16-20 aprilie 2006.*

• Te-ai gândit vreodată că vei ajunge la acest nivel? Ce-ai simțit în momentul în care ai aflat că te-ai calificat la etapa națională?

M. T.: *Pot să spun că am cochetat (scuzați formularea) cu olimpiada de limba și literatura română din clasa a IX-a, când am obținut o mențiune cu nota 8, 25. Am fost mulțumită, deoarece eram la prima încercare. Pe atunci nici nu mă gândeam cum ar fi să mă calific la etapa națională, mi se părea ceva colosal. În clasa a X-a m-am gândit că merită să muncesc mai mult, să citesc mult și să obțin, cel puțin, o notă onorabilă. Visul ascuns mi s-a împlinit. În momentul în care am aflat rezultatul, nu-mi venea să cred că este adevărat. Chiar am plâns. Știți... **râsu' plânsu'** stănescian. Am trăit momente de mare bucurie, stare pe care o resimt de fiecare dată când îmi aduc aminte acel moment. Este ceva unic!*

• Te-ai străduit mult să ajungi la această etapă. În ce a constat pregătirea pentru etapa națională?

M. T.: *După ce m-am calificat, munca a constat mai mult în aprofundarea cunoștințelor.*

- Împărtășește-ne, te rog, impresiile tale privind organizarea concursului?

M. T: *M-am bucurat foarte mult că olimpiada s-a desfășurat la Cluj, pentru că dintotdeauna mi-am dorit să fiu elevă sau studentă în acest oraș. Așadar, cele cinci zile petrecute în această capitală culturală a Transilvaniei au fost un adevărat eliciu pentru mine. Cât despre organizarea concursului, trebuie să vă mărturisesc că am fost plăcut surprinsă. Organizatorii au fost atenți chiar și la cele mai mici detalii, condițiile de cazare au fost foarte bune, spectacolul dedicat olimpicilor a fost de mare calitate, veritabil deliciu spiritual. Cel mai mult m-a impresionat, însă, întâlnirea cu criticii literari, precum Mircea Muthu, decanul Facultății de Litere din Cluj-Napoca, reputat critic literar, Paul Cornea și mulți alții. Domniile lor ne-au împărtășit gândurile lor, ne-au dat adevărate lecții de viață. Apoi, la încheierea concursului s-a editat un volum al olimpiadei care conținea interviurile profesorilor universitari, părerile olimpicilor și lista premianților pe fiecare clasă. Sintetizând, **aristocrația spiritului** ne-a copleșit pe întregul “excurs” olimpic.*

- Cum au fost subiectele?

M.T.: *Subiectele au fost dificile, dar nu imposibile. Pentru mine, ca și pentru majoritatea concurenților, a fost o experiență inedită. A fost mai greu să mă concentrez asupra criteriilor fundamentale ale subiectelor. Îmi vine în minte un citat din Schopenhauer: “muncim pentru lucruri care, odată obținute, nu ne mai convin”.*

- O asemenea performanță îți indeamnă pașii spre Facultatea de Litere sau...?

M. T.: *Sunt foarte nehotărâtă în ceea ce privește alegerea facultății. Țin să precizez, însă, că participarea la această olimpiadă nu este mai mult o experiență, neavând un rol decisiv în alegerea carierei, după cum nici specializarea de la clasă nu impune participarea la o anumită olimpiadă. De exemplu, eu sunt la o specializare cu caracter realist, nu filologic. Acest aspect are, în opinia mea, avantajul de a gândi mult mai riguros, mai structurat.*

- Care au fost reacțiile colegilor tăi?

M.T.: *Colegii mei s-au bucurat pentru mine, m-au felicitat și m-au susținut înainte, atât înainte, cât și după concurs. Cu acest prilej, le transmit mulțumirile mele! Sprijinul celor de lângă tine este foarte important.*

- Acum, când numele tău este scris în paginile **Cărții de aur** a liceului, cum te simți?

M. T.: *Mă simt onorată și foarte fericită că numele meu se află printre cei care au contribuit și contribuie la prestigiul liceului nostru. Vreau să arătăm că performanța se poate face și în școli mai mici. În mare parte, succesul depinde de pasiunea, de voința noastră și, evident, de calitatea profesorilor. Cu mândrie afirm că Tășnadul are oameni (dascăli, elevi) deosebiți.*

- Ți multumim pentru acest interviu și, dacă ai un ultim cuvânt, acesta îți aparține...

M. T.: *Vreau să-i mulțumesc, încă o dată, profesorului meu de limba română (dl Ionuț Pomian) pentru creditul, ajutorul pe care mi le-a acordat, domnului diriginte Aurel Netea și domnului director Eugen Lateș pentru susținerea morală, colegilor mei pe care îi iubesc foarte mult și, nu în ultimul rând, domnului Călin Maier (directorul BCR - Tășnad) pentru premiile acordate. Colegilor mei le spun doar că participarea la competiții, de tot felul, ajută și la examenele vieții...*

- Îți mulțumim pentru acest interviu, iar noi, colegii tăi de școală și de redacție, îți dorim mult, mult succes pe mai departe!

- **Constelația lirei**

Gând de iarnă

*A venit iarna cu ninsoarea cuminte,
Cu găluștele albe copiii se bat,
E rece în casă, afară-i fierbinte,
Încerc să mă sprijin de-o creangă de
brad.*

*Mi-e tulbure mintea; fără să știu
Apuc să mă uit pe fereastră,
Din geam de la mine ceru-i pustiu,
Nu mai recunosc culoarea albastră.*

*Mă întorc la masă singur și scriu
Acum în ajunul venirii de sfânt,
Pământul cu oameni arată-a sicriu,
Mai vine odată, Copilul e blând.*

*Petarde se sparg, se cutremură lutul,
Chiote, țipete, se veseleşte,*

*...Mai la vale-ntr-o casă e gol
așternutul,
Flămând și bolnav un anonim
cerșește.*



Natura

*Albinele toate-și cunosc zumzăitul,
Fiece inimă-și urmează ticăitul,
Fiecare furtună își are hazul,
Orice lacrimă alintă obrazul.*

*Fiece pasăre își are trilul,
Toți copacii își arată vernilul,
Fiecare idee își alege urechea.*



XXI

*Precum frunza s-a rătăcit de pom
la fel s-a pierdut om de om,*

*degeaba vrem sa evităm furtuna
pe-ndragostiți nu-i mai interesează
luna*

*în loc de nopți cu stele căzătoare
avem coșmaruri înfiorătoare*

*gânduri negre au desenat mormântul
ce va-nghiți curând pământul tot;*

*și avem numai nevoi,
nu plângem decât pentru noi,*

*copiii-s mai batrâni decât părinții,
de prin biserici ne-au părăsit toți
sfinții
și ca un bolnav ce alunecă nervos la
vale
judecați vom fi cu toții de era
viitoare.*

Poezie

Ești o rară floare necunoscută...

*Te caut, văd o mie de fluturi,
te visez, îndelung mă tulbur,
și plâng și mă bucur.*

*Îți văd zâmbetul ceresc și gândesc
Că ești tot ce-mi doresc.*

*Îmi dai infinitul apei marine,
ești sunetul de piculine din mine.*



Poveste de dragoste

*Ochii tăi ca doua perle,
Tot mă pierd privind la ele,
Părul tău-raze de soare
Ce-aș fi fără ele oare?*

*Pielea ta catifelată,
Superfină, aromată,
Să-mi doresc, nu pot mai mult,
N-am avut, deci n-am pierdut.*

*Tu ești toată o zeiță,
Suflet, tandru de fetiță,
Lângă tine mă topesc,
Nu pot doar să te iubesc.*

ANONYMUS

Detaliu

A mai trecut un veac
Și câte mii de veacuri ne despart!
Prieten drag,
Al tinereții mele.

Am petrecut atâtea clipe împreună,
Eu ascultam izvoarele-ți cum sună
Și m-ascundeam de lume
În tainice dumbrăvi.

Ce dulci rostogoliri de ape
Se frământau pe pietrele rotunde
Prin frunzele bogate, crude,
Polenul de-aur se cernea în unde.

Azi simt dogoarea pieptului sălbati,
Obrajii tăi brăzdați de picături
amare
Și trupu-ți răvășit de vântul
nebunatic:
Ce viu tablou de peisaj tomnatic!

Parcă un pictor nebun
De singurătate
Și-a înmuiat penelul
Doar în culorile ciudate.

Sau poate-orbit de-a lumii
strălucire
A răsturnat culoarea arămie...
O viață de artist la întâmplare
S-a oglindit în toamna roditoare.

Ioana SĂNTĂUAN
casa a XI-a C



Transhumanță

Trec grauri în stoluri mărunte,
Coboară-ncet turme din munte...
E toamnă tarzie...și-a iernii suflare
Se simte în munte ca o boare.

Spre alte ținuturi-nsorite
Trec graurii-n stoluri grăbite,
Iar frunze de vant răvașite
Se ning pe cărare obosite.

Vantul și ploaia se corn prin glasuri
Cu rare și scurte popasuri
Trec grauri în stoluri mărunte
Coboară-ncet turme din munte...

Spre locuri de vifor ferite,
Coboară-ncet turme grăbite
O! Frunzelor zadarnic cercați
Cu graurii și voi să zburați...

E frig! Și-a iernii albicioasă mantie
Coboară din munte-n campie
Și nu mai sunt grauri în stoluri mărunte
...coboară-ncet turme din munte...



Denisa PETRUȘE
clasa a XI-a C

- Ani de liceu



Aventură în Piatra Craiului

Pe 15 iulie 2006, am pornit într-o excursie cu doi dintre profesorii mei dl prof. Florin MAIER și dl prof. Mihai COSTEA, amicul Radu BUTCOVAN și doi prieteni orădeni: Paul și Mihaela. Obiectivul expediției noastre a fost **Vârful La Om** din MUNTII PIATRA CRAIULUI, vârf care are 2240 m (2239 în alte hărți). Munții *Piatra Craiului* se găsesc în Carpații Meridionali. Ajunși în localitatea Zărnești din județul Brașov, unde muntele Piatra Craiului se ridică brusc făcându-și simțită prezența prin semețele sale stânci de calcar, am luat-o pe un traseu marcat până la cabana Curmătura. În drum spre cabană am trecut prin Prăpăștiile Zărneștiului, de o impozanță uimitoare. Piatra Craiului este un masiv format aproape în întregime din calcar, iar în zonele în care calcarele au fost stratificate au luat naștere pereți verticali înalți de 400-500m. Am parcurs o zi din Zărnești până la cabana Curmătura. La sfârșitul zilei, înainte de lăsarea nopții, am urcat pe vârful Piatra Mică (1816m) să ne „antrenăm” pentru ceea ce aveam de făcut a doua zi. Ajunși în vârf, am stat și ne-am uitat spre creasta principală, încercând să facem o comparație între cele două piscuri. Diferența era colosală și unora le-a trezit frica, însă datorită ambiției și forței nebănuite nu am avut probleme în ascensiunea noastră.

A doua zi, dis de dimineață, după ce ne-am încălzit cu o ceașcă de ceai, am pornit spre ceea ce pentru unii dintre noi era o mare provocare. Piatra Craiului Mare reprezintă creasta principală a masivului începând cu piscurile Pietrei Craiului (1923m), Vârful Padina Popii (2025m), Vârful Ascuțit (2150m), Vârful Țimbalul Mare (2177m), Vârful Dintre Țimbale (2170m), Vârful Sbirii (2220m), Vârful Căldării Ocolite (2202m), ajungând la punctul de maximă altitudine **Vârful La Om** sau **Piscul Baciului** (2240 sau, după ale hărți, 2239 m).

A fost o zi minunată, o vreme superbă, considerată de toți cea mai frumoasă a excursiei, dar cea mai obositoare. Peisaj magnific! Vizibilitate bună! Am reușit să vedem și unitățile geografice vecine, cum ar fi Munții Bucegi, Iezer și Făgăraș, depresiunea Brașov, culoarul Rucăr-Bran. Traseul de creastă a fost, pe de o parte, periculos, dar și spectaculos. Se aflau sub noi pereți de zeci de metri de stâncă foarte interesant stratificată. De-a lungul traseului, am avut de înfruntat pereți ce necesitau cățărare, respectiv porțiuni foarte înguste.



În cele din urmă am hotărât să nu parcurgem și creasta sudică formată din o altă serie de vârfuri care încep să-și piardă din altitudine. Trebuie remarcat faptul ca pe creastă nu sunt izvoare și am fost nevoiți să coborâm, rezervele de apă fiind pe sfârșite.

Am coborât spre cel mai apropiat refugiu, pe un traseu recomandat la urcare, am avut nevoie de o concentrare considerabilă pentru că a fost foarte abrupt și orice pas greșit sau priză greșită putea fi fatală. În drum spre refugiu, am văzut ceea ce nu cred că voi mai vedea vreodată, un animal ce trăiește în munți și anume capra neagră (*Rupicapra rupicapra*). Un animal care este

declarat monument al naturii, care ne-a frapat prin agilitate, viteză și dibăcie în mersul sau pe stâncă. După ce am ajuns la refugiul Șpirlea, am instalat corturile și am adormit curând.

În cea de-a treia zi, am pornit pe un traseu marcat care duce până la cabana Plaiul Foi. Am coborât aproximativ 6-7 ore și, din păcate, nu m-am putut bucura de natură. O stare de indispoziție ce începuse cu o seară înainte nu îmi dădea pace; dar totul a trecut... după ce...spre seară... am băut... în sfârșit... *COCA-COLA*. Am campat lângă cabana Plaiul Foi, unde am încins o partida de cărți, care s-a demonstrat a fi crâncenă. Unii încordați, nervoși și înfrânți, alții lejeri și victorioși s-au luat la harță, lăsându-se cu... conserve zburătoare... corturi distruse... diverse atitudini... interesante adresări... reacții nebănuite...stare de tensiune... gânduri...

În a patra zi, după ce conflictele se aplanaseră, ne-am luat rămas bun de la **MUNȚII PIATRA CRAIULUI** și am vizitat modernul și, totuși, medievalul oraș Brașov... **Biserica Neagră, Piața Sfatului, bastioanele și motocicletele, mașinile, magazine occidentale....** care nu au nevoie de nicio prezentare! Pentru necunoscători, vă îndemn să le descoperiți...

Seara, ne-am urcat în tren și, după o rapidă înfulecare a unui pepene verde, alte partide de cărți și voie bună... Radu Maamiii, Raduleeeee... am adormit. Asta a fost...

Au rămas însă amintirile...

A consemnat pentru voi, aiuriștii și azuriștii tășnădeni,

COCO alias Raul SILAGHI
clasa a XI-a A



• Limba – cartea noastră de vizită



„**Deci** să începem...”

Mutațiile din viața societății românești din decembrie 1989 și până în zilele noastre se reflectă și în cadrul comunicării. Datorită libertății de expresie și dezvoltării mass-mediei (televiziune, radio, presă etc.), discursul oral s-a dovedit deschis tuturor înnoirilor lingvistice.

Ne oprim, de această dată, la *fenomenul **decî***, anume la folosirea excesivă, în afara normelor lingvistice actuale, a cuvântului ***decî*** la începutul unei comunicări. Termenul, care are valoare concluzivă, reclamă, în mod obligatoriu, un antecedent a cărui urmare să o exprime. Cu toate acestea, adeseori, interlocutorii unei conversații, ai unor discursuri politice, interviuri, își încep intervenția cu... ***decî***:

- - *Cum comentați situația de criză actuală?*
 - ***Decî** problema la care trebuie să răspund este...*
- - *Cum vă numiți?*
 - ***Decî** mă numesc...*

• - *Stimate domnule Gigel Firicel, bine ați venit la emisiune noastră! Vă invit să ne împărtășiți câteva din impresiile dvs. cu privire la ultimul concert pe care l-ați susținut la Mamaia.*

- ***Decî**, în primul rând, vreau să vă spun bună ziua...*

În limba română literară, ***decî*** (provenit din prepoziția *de* + adverbul *aci*) are rolul de a exprima raportul logic de concluzie, precum *așadar*, *prin urmare*, *în concluzie*, *vasăzică*, plasându-se întotdeauna în partea finală a comunicării: *A revenit, **decî** nu s-a supărat. Trenul a sosit, **decî** trebuie să plecăm.* În aceste contexte, se observă cu claritate faptul că termenul în discuție indică ideea de urmare a unei informații semantice dintr-o unitate sintactică în raport cu o altă informație precedentă.

Teoriile moderne ale limbajului (pragmatica, teoria comunicării, teoria textului) analizează structurile care încep în mod nejustificat cu ***decî*** și oferă explicații. Se consideră că această formă apare în discursul vorbitorilor ca un element convenționalizat, statornicit prin uz, marcând intrarea în rol a emițătorului, a celui care comunică un mesaj. Același rol îl îndeplinesc cuvintele ***păi, ei!, așa: Păi / Ei, dragii mei, azi vă voi vorbi despre...***

În limbajul de specialitate, aceste cuvinte se numesc *elemente de ezitare, de tatonare, fatisme*, care trădează emotivitatea, incultura, cel puțin lingvistică, a vorbitorului. Începerea comunicării cu ***decî*** este nerecomandabilă, pentru că nu comunică nicio informație relevantă. Într-un discurs care debutează cu ***decî***, termenul în discuție este un *conector pragmatic* ce asigură, cel mult, menținerea contactului cu interlocutorul, legătura formală dintre intervenția precedentă și noul mesaj. Avem aici o strategie de comunicare, însă una inadecvată exprimării literare. Sensul de bază al cuvântului este acela de glosare, concluziv, ***decî*** incorect utilizat la începutul unei comunicări.

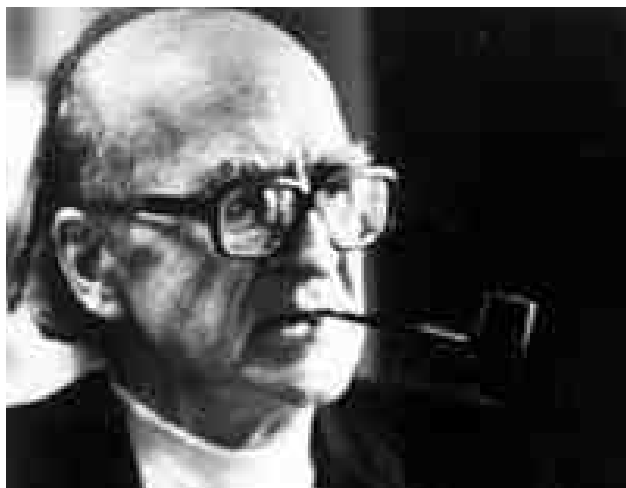
Pentru a evita folosirea greșită, vorbitorul trebuie să recurgă la autocontrol. Ezităările inițiale în cadrul unei comunicări dau expresie lipsei de idei, de coerență și chiar inculturii. A începe discursul cu ***decî*** este ca și cum profesorul ar anunța nota elevului înaintea evaluării sau ca și cum fermierul și-ar lăuda recolta la începutul primăverii.

prof. drd Ionuț POMIAN

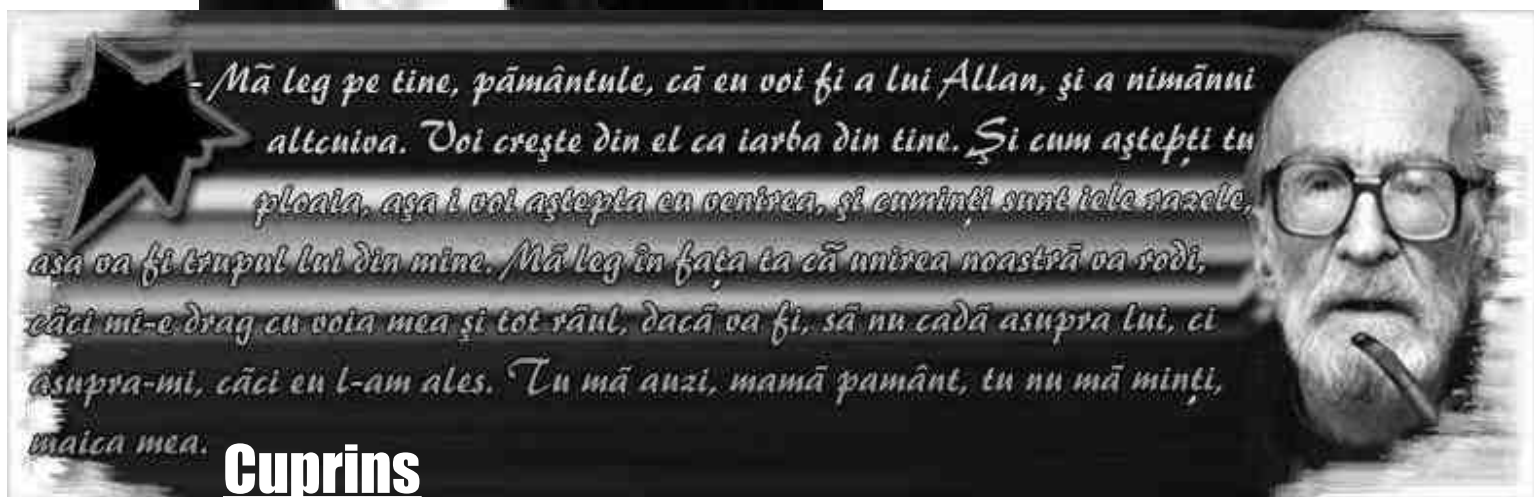
- Caleidoscop

Mircea Eliade

Personalitate Complexă A Culturii Române



Bianca BIROU, a X-a C
 Arnold BOBB, a XI-a A
 Cristina BOBB, a X-a C
 Larisa BORDEI, a X-a C
 Alexandra SABĂU, a X-a C



1. ***La țigănci*** - interpretări
2. Descoperirea tainelor Indiei de către Mircea Eliade
3. Dumnezeu - concept filozofic
4. Bibliografie

Semnificații și simboluri în nuvela fantastică

La țigănci

Mitul este o narațiune fabuloasă despre ființe supranaturale sau eroi civilizatori ale căror acțiuni sunt plasate într-un timp al începuturilor și au o valoare simbolică pentru toate faptele umane de același tip. Există mai multe tipuri de mituri, acestea fiind mituri cosmogonice(despre originea Universului), mituri antropogonice(despre originea omului), mituri eroice(despre eroii civilizatori), mituri teogonice(despre zei), mituri astrale(despre corpuri cerești), mituri etiologice(despre nașterea și evoluția lucrurilor din natură), mituri escatologice(despre sfârșitul

lumii) și mituri morale(despre felul de a trăi în conformitate cu legile nescrise în acord cu divinul).

Mitul a constituit încă din antichitate o inepuizabilă sursă de inspirație pentru literatura tuturor timpurilor. Mircea Eliade e unul dintre cei mai de seamă mitografi ai lumii, cărțile lui fiind cunoscute atât pe tărâmul românesc cât și la nivel internațional. *Miticul* e o redescoperire a lumii moderne, deoarece spiritualitatea arhaică trăia în dimensiunea lui imaginară fără să știe. Există în proza fantastică a lui Mircea Eliade o serie de personaje care printr-un proces îndelungat de inițiere reușesc să depășească legile nefaste ale duratei devenind adevărați „stăpâni ai timpului”. Pentru astfel de oameni, timpul își pierde efectul distrugător, constituind o simplă iluzie sau cum spune Mihai Eminescu „visul sufletului nostru”. În concepția lui Eliade, inițierea presupune moartea unui anumit tip de existență și renașterea la un nivel spiritual superior caracterizat prin dobândirea înțelepciunii și cunoașterea tainelor. Este vorba despre *o moarte simbolică* ce echivalează cu negarea condiției anterioare. Depășind acest prag, inițiatul reușește să stăpânească timpul care până atunci însemna o scurgere ireversibilă. Timpul apare la Eliade sub două aspecte. Primul aspect semnifică *identificarea timpului cu istoria*, cu trecerea ireversibilă către neant. Acest timp înseamnă o limitare a existenței umane, un drum încet dar sigur către moarte. Cel de-al doilea aspect marchează *abolirea oricăror limite*, trecerea într-un *timp sacru* în care degradarea își încetează acțiunea malefică. Este vorba despre intrarea într-un prezent continuu care neagă devenirea și în care existența nu se mai îndreaptă spre neant.

De cele mai multe ori ieșirea din istorie se confundă la Mircea Eliade cu găsirea unui spațiu paradisiac, situat înafara timpului. Mircea Eliade aduce în prim-plan, și în această nuvelă, drama spirituală a omului superior confruntat cu inuinența neantului. Gavrilăscu are conștiința istoricității sale ceea ce explică starea de neliniște cauzată de sentimentul fragilității ființei umane. Acesta apare din neant, duce o existență limitată în timp și se întoarce în neant. Ca urmare el încearcă să-și depășească condiția prin abolirea istoriei care este considerată o succesiune de evenimente desfășurate linear cu un caracter ireversibil.

Un alt mit prezent în nuvela lui Eliade este *erosul*. Gavrilăscu pătrunde în spațiul fantastic al Țigăncilor încercând să recupereze timpul fericit, sfânt, pe care l-a pierdut. După călătoria cu Else el n-și mai amintește de iubirea lui din tinerețe, vreme de douăzeci de ani, dar simte nevoia să povestească despre Hildegard chiar din prima clipă, când intră în bordeiul Țigăncilor. Numai în acest spațiu are curajul unei priviri lăuntrice, retrospective și recunoaște că dragostea pentru Hildegard constituie momentul sacru al vieții lui, „în acea clipă se simți de-odată fericit, parcă ar fi fost din nou tânăr și toată lumea ar fi fost al lui, împreună cu Hildegard”. *Mitul logosului*(se referă la limbaj) afirmă calitatea limbajului ca rostire întemeietoare și are funcția de a numi și ordona semnificațiile lumii. Cuvântul este purtătorul sensurilor vizibile și ascunse închizând în miezul lui un mister inepuizabil ce trebuie revelat. *Mitul morții* se referă la cea mai tulburătoare victorie a omului arhaic, religios și asupra celui modern. Pentru omul religios, arhaic, moartea nu reprezintă o stingere definitivă ci echivalează cu trecerea într-o altă modalitate de existență, dând continuitate existenței sale. Profesorul Gavrilăscu, asemenea unui erou din basme, este supus unor probe inițiatice, dar spre deosebire de aceste modele folclorice, el eșuează de fiecare dată. El trăiește un destin haotic, nu încearcă să caute și să înțeleagă aspectele profunde ale vieții sale, se oprește mereu la suprafața lucrurilor, de aceea greșește și identitatea fetelor. El se orientează după vestimentație, aparențele îl înșală și-l împiedică să atingă esențele. În bordelul întortocheat cu aspect labirintic, el se trezește înfășurat într-o perdea ca într-un giulgiu. Stările fizice și psihice pe care le traversează personajul formează o alegorie a morții. Profesorul iese din spațiul Țigăncilor și o revede pe bătrâna încremenită la frontiera dintre cele două lumi, *lumea reală*(curentul tramvaiului) și cea *ireală*. Bătrâna este ipostaza feminină a *cerbului*, un animal imaginat ca un monstru cu trei capete care păzea porțile infernului. El împiedica sufletele morților să fugă din infern și omorea orice om viu care îndrăznea să intre în infern. Dacă prima oară Gavrilăscu intră accidental pe tărâmul fabulos al Țigăncilor, a doua oară vine de bună voie în acest spațiu al irealității, unde totul rămăsese neschimbat (spre deosebire de lumea reală). Aici, în bordelul fantastic, o reîntâlnește pe Hildegard, care arăta tot ca la vârsta tinereții, ei își spun aceleași

cuvinte ca și cum timpul n-ar fi trecut peste ei. Acest lucru reprezintă o particularitate importantă a *mitului temporal*, tinerețea prelungită a personajelor eliadești (asemenea tinereții fără bătrânețe din basme). Gavrilesco părăsește locul împreună cu Hildegard urcând într-o trăsură în care moțăia același birjar care-l aduse la țigănci. Birjarul este imaginea actualizată a luntrașului Charon care-i conducea „pe malul calălalt” numai pe morții cărora li se făcuseră toate funerariile. Hildegard și birjarul aparțin unor lumi deosebite (reală și imaginară), dar Gavrilesco nu le mai distinge. Astfel, timpul istoric se îngeminează cu cel sacru, într-o unică dimensiune - suprarealitatea mitică. Călătoria spre o pădure imaginară la care-l invită Hildegard către moarte și al cuplului uman refăcut către eternitate, „toți visăm – spune ea. Așa începe, ca într-un vis...”. Gavrilesco descoperă sacrul ascuns în dimensiunea profană a existenței lui prin intermediul iubirii necuerate. Apare *ideea erosului ca act total*, erosul triumfă chiar și asupra morții.

Aventura lui Gavrilesco demonstrează că imaginarul este accesibil oricui, iar lumea fantasticului poate ajunge la fel de vie ca și realitatea însăși.

Descoperirea Indiei: 1929 – 1931

Țara Vedelor și Upanisadelor a fascinat adolescența și tinerețea lui Mircea Eliade. Primul contact cu vechea Indie a avut loc în clasa a VI-a de liceu, când elevul Eliade Gheorghe Mircea a conferențiat despre... Roma, documentându-se exclusiv din cartea *Les Grondés initiés* a lui Schuré. Despre India se poate vorbi ca despre un ținut misterios, cu religii încă necercetate, cu civilizații străvechi, cu monumente de o stranie frumusețe. Însă India, înafară de aceste aspecte spectaculoase și fascinante, păstrează în ea însăși o taină care merită a fi cercetată. Taina aceasta este însăși existența ei vie în secolul al XX-lea, continuitatea nedezmășită a vechii culturi. India este o țară a cărei istorie e scrisă de vecini. Indienii sunt un popor fără simțul istoric, fără cronologie și în timp ce alte popoare au zeci de cronici și mii de documente pentru fiecare epocă, India de-abia dacă are două-trei cronici originale, scrise în sanscrită. Restul informațiilor privind epocile mai vechi le găsim în scrierile istoricilor greci sau ale călătorilor chinezi, veniți în India să cunoască învățătura lui Budha. Genul Indian nu și-a epuizat resursele. Există și astăzi o adevărată renaștere artistică, care se adapă din însăși izvoarele cele mai vechi și mai autentice ale culturii artei indiene cum ar fi plastica modernă bengaleză care este influențată de frescele din Ajanta, vechi de o mie și trei sute de ani, lirica și filosofia lui Tagore, de asemenea, își are originile în poezia veche indiană și în Upanisade. Aceasta continuă reîntoarcerea la sursă de acel aspect de originalitate care frappează în orice creație indiană contemporană. Secretul vieții fără de moarte, pe care India îl cunoaște rezultă din primatul pe care l-a avut acolo spiritualitatea. Nicăieri ca în India nu este respectat mai mult omul care renunță la fericirile lumești ca să-și închine viața adevăratului, spiritului. Statul indian, în comparație cu alte state, nu sprijină cultura. În schimb oamenii bogați, broncherii, cheltuie sume enorme pentru întreprinderi culturale, biblioteci publice, universități și chiar mănăstiri. Zeci și sute de asemenea oameni își cheltuiesc averile pentru cultură, educație și spiritualitate.

Memoralistica eliadească reține peste decenii indignarea adolescentului indus în eroare și hotărârea lui, încă de pe atunci, de a nu mai fi sedus de falsa strălucire a lucrărilor de popularizare, ci de a adresa direct surselor de bază. Îndemnat de profesorul de latină Nedelea Locusteanu, prin 1924, începe să învețe sanscrita după manualul lui Pizogolli. Puțin înainte își însușise primele noțiuni din alte două limbi orientale: ebraica și persana. Lupta împotriva somnului și exercițiile de educare au voințe din ultimii ani de liceu și primii de studenție, dorința de a-și depăși propria condiție reprezintă punctul de plecare al tehnicilor Yoga. Alături de articolele de istoria religiilor și alchimiei, încep să apară și cele de orientalistă. Ca bursier al Societății Națiunilor, la Geneva, în vara anului 1927, citește cărți inaccesibile la București, în deosebi lucrări de orientalistă. În Italia, în primăvara și vara anului 1928, paralel cu pregătirea tezei de licență despre renașterea italiană, își completează informațiile despre filosofia Indiană la Biblioteca Universității din Roma și la cea a Seminarului de indianistică. În același an, acesta îi trimite o scrisoare Maharajahului

Manindra Chandra Handry de Kassimbozor în care îi solicită o bursă și în care precizează că ar dori să vină pentru doi ani la Calcutta să studieze cu profesorul Dosgupta. El ajunge să își îndeplinească dorința pentru care trebuie să depășească multe obstacole. Cele dintâi „senzații” pe care i le ofera India sunt olfactive: „e o mireasmă ce te tulbură, te amețește, pe care nu știi cu ce să o identifici, nu știi unde s-o cauți, care te izbeste neîncetat în plină față ca un vânt înfierbântat și mângâietor. E un parfum nemaîntâlnit, care te va urmări tot timpul în Ceylon, și cu cât te vei adânci în junglă, cu atât te vei simți mai imaculat și mai halucinat.”(Mircea ELIADE 1998 37). La Adyor polemizează cu doi adepți ai doctrinei teologice, ironizându-i. Tot aici, spre surprinderea lui, îl întâlnește pe profesorul Dosgupta. Mircea Eliade ajunge la Calcutta în Ajunul Noului An 1929 unde cu ajutorul profesorului său se va instala într-o pensiune englezo-indiană. Aici va rămâne până la sfârșitul anului. Tânărul Eliade, după numai o lună, este invitat de profesorul Ranado la Allahabad să țină o conferință despre relații, despre filosofia orientală și cea occidentală. Cunoaște un celebru botanist vienez, venit să studieze flora indiei. Din țară, prietenii îl aprobă, îl urmăresc cu încredere, se interesează cu dragoste de tot ce se întâmplă, fiind alături de el. Departe de cei dragi, Eliade se bucură atunci când primește din țară bursa pe cinci luni. Aceasta îi dă posibilitatea organizării, în martie-aprilie 1929, a unei excursii în India Centrală, Allahabad, Benades, Delhi, Agra, Jaipur, Ajmir.

Scăpând de o hemoragie cumplită cauzată de foamete, publică substanța articolului *110° Fahrenheit, Ciclon direcția Sud-Vest*. Cea de-a doua călătorie, în mai-iunie o face în Himalaya, unde își propune să urmeze cu strictețe un anumit „program”, în sensul că diminețile colindă împrejurimile, după-amiezile aprofundează gramatica sanscrită, iar serile lucra la Roma. Au loc și fapte senzaționale pe parcursul acestei călătorii, dintre care cel mai pregnant este expediția spre Sikkim, descrisă amănunțit în *Când vine Moosonul*. Pe ploaie și ceață, jungla e năpădită de lipitori, urcând spre înălțimi. Fără să le vadă, auzindu-le târșăitul umed, drumețul înspăimântat e năpădit de ele pe mâini, pe trup, pe față și scapă cu viață printr-o adevărată minune. Cu un pandit venit de patru ori pe săptămână, aprofundează sanscrita, așa încât, după mai puțin de patru luni, profesorul Dasgupta i-a trimis lui Rădulescu-Motru o adresă oficială din partea Universității, laudând uluitoarele progrese și extraordinara putere de muncă a învățăcelului său. După aproape o jumătate de veac, fiind întrebat de Claude-Henri Rocquet cum a reușit să învețe sanscrita cu Dasgupta, Eliade a rămas răpus: „Munceam 12 ore pe zi și numai sanscrita... Această concentrare exclusivă asupra unui subiect, sanscrita, a dat rezultate surprinzătoare.”(Mircea ELIADE 1998 50). Deși aprofundat în studii, e îngrijorat că bursa din țară încetează în noiembrie și conștient de propria-i valoare, de perspectivele pe care la are în față, devine vehement: „Ar fi o crimă să mă lase fără bani tocmai acum, când mi-am sacrificat tot ca să încep studii noi și revelatoare pentru cultura noastră... În orice capitală aș fi bogat și cu imense mijloace de lucru la îndemână.”(Mircea ELIADE 1978 52).

Bolnav, internat pentru câteva zile în spital, are dificultăți financiare. Chiria se mărește, bursa din țară întârzie și nesiguranța viitorului îl macină. Maharajahul moare și situația devine disperantă. El își liniștește mama spunându-i că se îngrijește și că practică diverse sporturi. Organizează călătorii spre Benares apoi spre Delhi, Agra, Sikkri, Jaipur, Bikanir, Lahore, Amhitar. Nu trecuse decât un an, dar parcă vede cu alți ochi țara în care se află. Acest aspect fundamental este subliniat în *Memorii*: „mi se părea că încep să-i înțeleg tainele, să mi se descopere frumusețile și sensurile care-mi fuseseră inaccesibile puține luni înainte.”(Mircea ELIADE *Memorii* 184).

Rădulescu-Motru îi dă o veste bună: s-ar putea ca la înapoierea în țară să se creeze, pe lângă Universitatea din București, o catedră de sanscrită. La 18 septembrie 1930 . Dasgupta aflând despre legăturile dintre Maitreyi și Eliade, îi cere oaspetelui său să părăsească imediat locuința, pretextând că sănătatea lui nu-i mai îngăduie să-l găzduiască. Își continuă călătoria timp de 6 luni de sihăstrie, ajungând la Swarga Ashram. Are șansa de a-l avea drept guru pe Swami Shivanada, necunoscut pe atunci, autor după aceea a trei sute volume. Smani Shivanada se minunează de rapiditatea cu care proaspătul său discipol asimilează rudimentele practicii yoga. Își regăsește seninătatea și ritmul de viață de altă dată. Nu doarme decât trei-patru ore pe noapte, fără să

resimtă oboseala. La slaba lumină a unei lămpi cu gaz își redactează teza, scrie articole pentru revista „Cuvântul”, iar noaptea continuă noul său roman: *Lumina ce se stinge*. Primește din partea tatălui său o scrisoare disperată: prezența fiului în țară e absolut necesară deoarece trebuia să își satisfacă stadiul militar, iar în cazul unei nesupunerii ar fi fost considerat dezertor, dezonoare incompatibilă cu familia de militari din care face parte. Nu are încotro și își pregătește reîntoarcerea expediind mai întâi în patru mari lăzi. Într-o dimineață, la începutul lui decembrie 1931, pleacă spre țară cu ferma convingere că se va întoarce în 1933. Se pare că sosirea în țară a avut loc la 5 sau 10 decembrie 1931.

Șederea în India a fost hotărâtoare pentru formarea spirituală a lui Mircea Eliade, el nu a avăzut aici exorcism ci și-a dat seama de profunda unitate a culturii aborigene indiene și cea a tradițiilor populare românești. În perioada 1929-1931 a fructificat aproape o sută de eseuri. Până la urmă, visul lui se cristalizează în realizarea unei *Instituții de Orientalistică* în țară. Obsedat permanent să „iasă din timp” cu ajutorul miturilor, simbolurilor și riturilor, Mircea Eliade nu a putut să-și domine destinul, resemnându-se „să trăiască în Timp, în Istorie, păstrând ,totuși, legătura cu eternitatea.”

În cele aproape opt decenii hărăzite de pace, simțea mereu că are nevoie de timp. Scrisul a constituit pentru el o permanentă dăruire, o maximă tensiune, o ardere mistuitoare. Nu de puține ori a exclamat: „Nu pot spune că mi-a fost ușor!”. Cu peste jumătate de veac în urmă, într-un puțin exultat-teribilist, își dorea: „Să simți cum fiecare rând scris îți smulge din viața ta, îți soarbe sângele, îți mistuie creierii. Să simți cum scrisul îți stoarce întreaga substanță a vieții tale. Numai așa merită să scrii.” Memorialistica și estetica s-au străduit să răspundă propriului deziderat. „Dacă am putea arde totdeauna cu aceeași sinceritate și aceeași plenitudine...”, afirmă scriitorul. Memoriile au fost astfel de „ardere”.

Dumnezeu - concept filozofic

Ideea filozofică de Dumnezeu reușește, într-o măsură mai mult sau mai puțin precară, a ascunde o explicație a necunoscutului în spatele unui nume. Absolutul se va numi Dumnezeu ca expresie pură a acestei teorii; mișcătorul întru toate, în sine nemișcat ca element de plecare, se va regăsi tot în Dumnezeu și, actul pur, lipsit de potență și de posibilitatea de a fi creat prin alipirea unor atribute de către altcineva, se va închide deasemenea în această denumire.

Viziunea filozofică nu se vrea nici pe departe religioasă, dar nici ateistă, căci, oricum, așa cum demonstrează Mircea Eliade, și cei mai convinși atești își vor regăsi, sub o anumită lupă, acțiunile într-o practică religioasă ascunsă de simbol. Astfel se aduce denumirea în concept, în conceptul de Dumnezeu ce devine cu atât mai ambiguu cu cât sunt luate în vedere diferitele teorii ale marilor gânditori. Se unesc mai multe ideologii, unele se bazează pe idei ale unor predecesori, dar în analiză atentă întrebările își au doar răspunsuri suspendate în nesiguranță, căci în această cursă către definirea și dovedirea existenței unui asemenea absolut, demonstrația se bazează pe o logică a intangibilului, proiectată din necesitate în imaterial și chiar aruncată într-un joc de noroc a cărui miză se zbate între siguranța și nesiguranța unui câștig sau a unei pierderi.

Se caută deci o existență în sine, o tangibilitate a inexplicabilului, a ceea ce depășește omul, fie el și dedublat (în corporal și spiritual), ce depășește limitele științificului, o existență (imanentă), suficientă sieși, indiscutabilă din neștiință și necesitate. Toma d'Aquino relevă cinci modalități prin care afirmă că este atestată existența lui Dumnezeu. Există în teoriile sale aceeași logică clară, proprie filosofilor când se vrea cu orice preț a se atinge un scop. Vrea, însă a aduce concretul într-o știință relativă cum este filosofia. Ori filosofia nu este matematică, ori fizică pură, ci o metafizică – este o continuă dezbateră a unor chestiuni ce devin filosofice tocmai pentru imposibilitatea lor de a căpăta o formă fixă. „Existența lui Dumnezeu se poate demonstra în cinci probe...” afirmă acesta în „Summa Theologica”. Dar oare va fi credibilă o probă, o demonstrație ce se deduce din contingență și necesitate? Blaise Pascal, în „Cugetări”, supune totul riscului unui pariu cu șanse egale de câștig sau de pierdere cu privire la ideea de existență sau inexistență a unui

Dumnezeu, într-un comentariu ușor ironic, pentru ca în „Memorial” să găsim un text cu o mărturisire ce se încadrează în gândirea mistică, adepții acestei viziuni afirmând că existența lui Dumnezeu se impune constrângător în stări de o factură cu totul deosebită, cum este extazul, stare însoțită de sentimentul unei certitudini superioare, de iluminare. De acest concept de Dumnezeu se leagă și moralitatea, legată aici mai puternic de religie, dând naștere unui judecător suprem a tot ceea ce întreprindem și, în afara religiei ca judecător suprem al propriei conștiințe (Immanuel Kant – „Metafizica moravurilor”).

Se pare că, de-alungul timpului și, ca referire specială, a istoriei filosofice, întrebările ce înglobează conceptul de Dumnezeu au rămas aceleași la bază, însă răspunsurile continuă să pună la încercare și să răscolească conștiința unor minți ilustre, dându-le variante ce fie se apropie una de cealaltă, fie se îndreaptă către un pol opus și, deși este lege a fizicii că polii opuși se atrag, dau naștere unor polemici puternice.

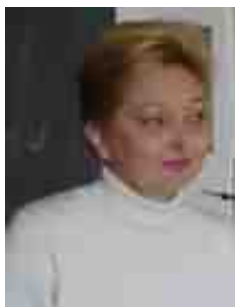
Bibliografie

1. Mircea HANDOCA, *Viața lui Mircea Eliade*, 2002, Cluj-Napoca, Editura Dacia.
2. Mircea ELIADE, *La țigănci*, 2006, Editura Cartex.

Moto ...de final:

Gheorghe GLODEANU cita că:

„Calitatea esențial a cărții lui Mircea HANDOCA trebuie căutată în documentarea extrem de minuțioasă, informația istoricului literar tinzând către exhaustivitate. Autorul reușește să pătrundă în intimitatea unui mare om de cultură, revelându-i neîncetat noi și noi calități: deschiderea către cele mai noi domenii ale cunoașterii, refuzul dogmelor, setea de originalitate. Secretul acestei „uluitoare personalități” este văzut în existența unei scânteii de geniu la care s-a adăugat o muncă îndârjită, perseverență continuă.”



CULTUL MĂTRĂGUNEI ÎN ROMÂNIA

Mătrăguna sau mandragă este una din plantele care a prilejuit cele mai multe superstiții și practice magice. În credințele Europei nordice și germanice, mătrăguna s-a născut din sămânța unui spânzurat.

Benefică dacă este consumată în doze savant calculate, dar otrăvitoare și dătătoare de nebunie totodată, mătrăguna a inspirat întotdeauna o teamă reverențioasă. Este tratată cu respect ca o *Mare Doamnă*, fiind numită *Belladonna*, deoarece se consideră că mătrăguna este dătătoare de frumusețe, femeile romane picurându-și în ochi

tinctură de *Atropa belladonna* pentru o privire mai fascinantă. În sec. al VIII-lea, era încă numită *main de gloire* (etimologie populară pentru lat.- gr. *Mandragoras*), adică *braț victorios*. În România, fetele și femeile au cunoscut din vremurile străvechi virtuțile magice și medicinale ale mătrăgunei, ritualul culesului acestei plante fiind extrem de complex și încărcat de elemente „dramatice”. Acestea au evidente rădăcini arhaice și au fost înregistrate



și interpretate de M. Eliade într-o încercare de integrare a materialelor etnologice și folclorice europene în orizontul istoriei universale a religiilor.

Cultul mărăgunei în România este un studiu cuprins în volumul *De la Zamolxis la Genghis Han*, o reuniune de monografii independente, referitoare la: originile religioase ale numelui etnic al dacilor, cultul lui Zamolxis, mitul popular al cosmogamiei, semnificațiile mitico-rituale ale legendelor despre întemeierea unui stat (Moldova) și construcția unei mănăstiri (Argeș), anumite credințe populare în legătură cu magia și extazul, mărăguna și culesul ierburilor de leac, mitologii care stau la baza capodoperelor poeziei epice românești. În România, *Atropa belladonna* crește în pădurile întunecate ale munților și este cunoscută sub denumirile de: *Doamna Pădurii*, *Marea Doamnă*, *floarea pădurii*, *Împărăteasă*, *Împărăteasa ierburilor* etc. Virtuțile magice ale mărăgunei explică destinul acestei plante. Este o plantă erotică prin excelență: are puterea să mărite fetele, să poarte noroc în dragoste și fecundația în căsnicie; acționează asupra bunului mers al afacerilor, aduce bogăție și prosperitate, armonie etc.

Proprietățile magice ale mărăgunei pot fi întoarse împotriva unei persoane: împotriva unei fete ca ea să fie „urâtă” de flăcăi, împotriva unui dușman ca el să se îmbolnăvească sau să înnebunească. Ca plantă medicinală, mărăguna este culeasă după ritualuri împrumutate și pentru culegerea altor ierburi de leac. În esență, culesul mărăgunei în diferite zone ale României comportă, în linii generale, același ritual. Sunt obligatorii: puritatea sexuală, curățenia, tăcerea etc. Planta se culege, fără știrea nimănui, din locuri îndepărtate unde nu se aude zgomotul așezărilor omenești și implică o anumită solitudine (să nu întâlnești pe nimeni pe drum), secretul (nimeni nu trebuie să cunoască proiectul). Femeile și fetele dansează goale în jurul mărăgunei sau se mulțumesc să se despletească (urme ale nudității magice). Cuplurile se îmbrățișează și se mângâie, gesturi erotice care trebuie să asigure dragostea și armonia.

Culesul mărăgunei este înconjurat de o serie de precauțiuni magice: se culege pe lună plină, marțea, între Paști și Înălțarea etc. Nu se atinge cu mâna, ci cu dinții. Planta trebuie plătită: în locul din care a fost scoasă rădăcina se pune pâine, sare, vin, zahăr, un ban etc. Se fac incantații și se execută dansul ritual, cerând invariabil mărăgunei personificate în *Marea Doamnă*, *Împărăteasă*, *Buna maică*:

*„Mărăgună, Doamnă bună,
Mărită-mă-n astă lună.”*

Ritualul culegerii și etapele pre- și post- culegere trebuie să fie riguros respectate, altfel virtuțile ei magice se întorc împotriva celui care a cules-o. Mărăguna are dublă putere: forțele ei pot fi dirijate fie spre bine, fie spre rău, pentru dragoste și sănătate sau, dimpotrivă, spre ură și nebulie. Ea este foarte periculoasă. Este o plantă temută și respectată ca o ființă vegetală miraculoasă, mult deasupra celorlalte. Forțele ei pot multiplica viața sau pot aduce moartea. Mircea Eliade o numește „*iarba vieții și a morții*” și i-a dedicat un studiu amplu legat de prestigiul acesteia, recunoscut încă din antichitate, atât în credințele europene cât și în cele orientale. Studiul poartă numele *La Mandragorne et les mythes de la naissance miraculeuse*.

Aceste ritualuri fascinante, petrecute în miez de noapte, cu fete și femei despletite, dansând în lumina lunii pline, având grijă să nu fie văzute de ochii „muritorilor de rând”, fac parte dintr-un scenariu mitic păgân, întâlnit la multe popoare și constituind sursa atâtor povești minunate sau creații culte. Despre aceste fantastice ființe ce aduc dragostea sau nebunia vom vorbi, însă, într-un articol viitor.

prof. Dorina MITRAȘCA

GÂNDURI ÎN TIMP

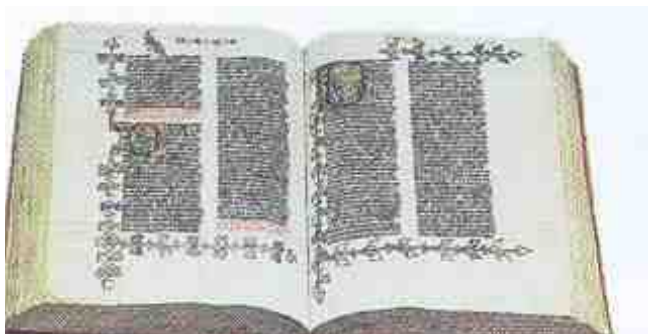
Deși suntem împotriva plagierii, a copierii de pe Internet, vă oferim câteva maxime celebre ale unor oameni, de asemenea, celebri, pe care George PRUTEANU le-a strâns pe site-ul Domniei Sale, iar justificarea noastră este una cât se poate de simplă: deși ne aflăm într-un *secol de secol* (scuzați superlativul argotic), mulți dintre azuriștii noștri nu au posibilitatea de a naviga pe Internet și, mai ales, nu au adeseori, trebuie să recunoaștem, dorința de a vizita site-uri culturale....

- Chi va piano, va sano; chi va sano, va lontano. (Cine merge încet, merge sănătos. Cine merge sănătos, merge departe.) (Proverb italian)
- Ura și trăsnetul ating vârfurile cele mai înalte. (B. Gracián)
- Sette volte il giorno il giusto cade. (De șapte ori pe zi, înțeleptul se poticnește) (Ariosto)
- Câtă melancolie în orice lucru încheiat! (Nietzsche)
- Toți vă vor binele. Nu-i lăsați să vi-l ia. (S. J. Lec)
- O tempora! O mores! (O, timpuri! O, moravuri!) (Cicero)
- Inteligența fără voință e pasăre fără aripi. (Un contemporan al dv.)
- Porcul îl bați si el zice că-l scarpini. (Proverb românesc)
- Din păcate, viteza întunericului este egală cu viteza luminii. (G.P.)
- Ciorapii și prietenul casei trebuie cârpiți la timp. (Același contemporan)
- Istoria omenirii devine tot mai mult o cursă între educație și catastrofă. (H. G. Wells)
- Moravurile (bune) fără legi pot totul, legea fără moravuri, aproape nimic. (Mihai Eminescu)
- Pasiunile înjosesec, pasiunea înalță. (Mihai Eminescu)
- Adevărul e stăpânul nostru, nu noi stăpânim adevărul. (Mihai Eminescu)
- Ținta noastră a fost totdeauna conservarea elementului național. (Mihai Eminescu)
- Omnia mea mecum porto. (Tot ce am, am asupra mea) (Bias, un stoic)
- La mémoire est toujours aux ordres du coeur. (Memoria e mereu la porunca inimii.) (Rivarol, un moralist)
- Nulla dies sine linea. (Nici o zi fără o linie) (Un strămoș: Plinius)
- Mehr Licht! (Mai multă lumină!) (Goethe)
- Video meliora proboque – deteriora sequor. (Văd binele și-l aprob - dar urmez răul.) (Ovidiu)
- A luat țărână cu urechi. (Zicală românească)
- Nimeni nu aude altceva decât ceea ce pricepe. (Goethe)
- Ne sutor ultra crepidam! (Nu mai sus de sandale, cizmarule!) (Pliniu cel Bătrîn)
- Experiența ne învață că oamenii nu învață nimic din experiență. (Iarăși G. B. Shaw)
- Wisdom has two parts: 1) Having a lot to say. 2) Not saying it. (Înțelepciunea e compusă din două părți: 1) Să ai o mulțime de lucruri de spus. 2) Să nu le spui. (Mary O'Connor)
- Going to church doesn't make you any more a Christian, than standing in the garage makes you a car. (Mersul la biserică nu te face creștin, așa cum statul în garaj nu te face mașină.) (Oswald Chambers)
- O hartă poate fi ispititoare ca o femeie frumoasă. (Mihail Ralea)
- Tînăr ești o singură dată, imatur poți să rămâi la nesfârșit. (Ogden Nash)
- Mă prețuiești? La cât peste 30 de arginți? (după S. J. Lec)
- Bășcălia este jegul spiritului. (G.P.)
- Nu poți dori ceea ce nu cunoști. (Voltaire)
- Cine iubește certarea, iubește știința; dar cine urăște mustrea, este prost. (Biblia, Proverbele lui Solomon, 12, 1)
- Die Liebe ist der Liebe Preis. (Iubirea e prețul iubirii.) (Schiller)
- Intelectul este cineva aflat în căutarea adevărului dincolo de interesele sale. (Jean D'Ormesson)
- Părerile sunt libere, dar nu obligatorii. (Caragiale)
- Strâmbii mănâncă țara, că dreptii nu mai apucă. (Proverb românesc)
- Paradoxul lenei: să te scoli devreme ca să ai mai mult timp de stat degeaba. (După Tristan Bernard)
- Femeia nu e deloc inferioară bărbatului, nu-i e superioară câtuși de puțin, iar de egalitate nici nu poate fi vorba. (Un parlamentar englez)

- Libertatea e înțelegerea necesității. (SPINOZA) (Nu Marx!)
- Inteligența nu e molipsitoare. Prostia, da. (Autorul e modest)
- Pasiunea te face pe jumătate filosof. (Cilibi Moise)
- Când nu mai ești copil, ai murit de mult. (Brâncuși)
- Când caut comori nu sap în nori, ci în pământ. (Lucian Blaga)
- Celor pe care-i stimezi, fă-le onoarea intransigenței tale. (Garabet Ibrăileanu)
- Veselia omului e ca mirosul florilor: ea nu se înalță din sufletele veștede. (Nicolae Iorga)
- To be or not to be (Shakespeare) To do is to be (Nietzsche) To be is to do (Sartre) Do be do be do (Sinatra)
- Cine nu are o doză de gândire utopică, nu gândește deloc. (G. Călinescu)
- Pariati că Dumnezeu există. De câștigați, câștigați tot; de pierdeți, nu pierdeți nimic. (Pascal)
- Firile slabe nu pot fi sincere. (La Rochefoucauld)
- Nu poți găsi nicăieri poezie, dacă n-o ai în tine. (Joubert)
- Lucrările făcute cu plăcere sunt adesea cele mai reușite: ca și copiii din dragoste. (Chamfort)
- Zwei Seelen wohnen, ach! in meiner Brust! (Două suflete sălășluiesc în trupul meu) (Goethe, *Faust*)
- Culmea fotbalului: Să deschizi frigiderul și să strigi "Gooool!!!"
- LEGE Întotdeauna găsești un lucru în ultimul loc în care îl cauți. (Murphy)
- AXIOMA LUI COLE Suma inteligenței pe planetă este constantă, dar populația e mereu în creștere. (Murphy)
- LEGEA LUI PARKER Frumusețea e de suprafață, prostia, însă, pătrunde până la os. (Murphy)
- LEGEA LUI KATZ Oamenii și națiunile acționează rațional numai după ce epuizează toate celelalte posibilități. (Murphy)
- LEGEA LUI HARTLEY Poți duce un cal la râu, dar numai dacă-l convingi să înoate pe spate ai realizat ceva. (Murphy)
- LEGE Orice lucru care merită făcut trebuia făcut de ieri. (Murphy)
- LEGEA I A LUI FINAGLE Dacă o experiență reușește, înseamnă că s-a stricat ceva. (Murphy)
- LEGEA LUI LIEBERMANN Toată lumea minte. Noroc că nimeni nu ascultă. (Murphy)
- LEGEA LUI KAFKA În lupta dintre tine și lume, pariază pe lume. (Murphy) (15.05)
- PORUNCA 3 A LUI ALGREN Nu te încurca niciodată cu o femeie care are mai multe necazuri ca tine. (Murphy)
- LEGEA LUI ANDERSON O problemă complicată, privită îndeaproape, se dovedește și mai complicată. (Murphy)
- LEGE Necazurile vin câte trei, norocul vine singur. (Inspirată de Murphy)
- LEGE Orice ai vrea să faci, trebuie să faci altceva mai întâi... (Inspirată de Murphy)
- CE E SUFLETUL? Sufletul e atunci când îți pune mama prăjituri pe farfurie și îi lași prăjituri și lu' ăla mic. (Copil, 8 ani)
- CE E ZÎMBETUL? Zîmbetul e atunci când niște oameni râd cu gura închisă ca să nu deranjeze oamenii de la bloc. (Copil, 7ani)
- CE E TRISTEȚEA? Tristețea înseamnă când un om vine la altul și bea mult. (Copil, 7 ani)
- CE SUNT ȚĂRANII? Țăranii sunt niște oameni săraci care nu au ce să mănânce și vorbesc pe altă limbă, pe țărănește. (Copil, 7 ani)

«Infractorul» azurist care «a cules» aceste date este o «ea»:

Gabriela PAULIK
Clasa a XI-a D



- Cronica azuriștilor

Cum să ajungi învingător...



Pentru începutul discuției noastre, doresc să-i salut pe toți cititorii revistei „Azur”. Mă numesc Alexandru MOCAN, elev în clasa a X-a, actualmente fost licean tășnădean.

În anul școlar 2005-2006, ca elev în cadrul Grupului Școlar Industrial din Tășnad, am participat, pentru întâia dată, la Concursului de interpretate *Mihai Eminescu*, ediția a XIII-a, care a avut loc la Satu Mare. Inițial, eram doar curios, dar, pe parcurs, datorită ajutorului acordat atât de prietenii care se pregăteau alături de mine, cât de către doamnă dirigintă, prof. Dorina MITRAȘCA, respectiv de către domnul profesor Ionuț POMIAN (doi profesori care pentru mine reprezintă *primii ghiocci după o iarnă friguroasă*), mi-am dat seama că trebuie să iau totul în serios. Astfel, am început prin repetiții în cea mai perfectă liniște așa cum, de altfel, sunt obișnuit. Totul se baza pe concentrație. Când repetam de față cu ceilalți, „filmulețul” rula destul de greu. Am realizat repede că trebuie să încep muncesc mult mai mult, mai ales individual. Așadar, am încercat să mă analizez și odată cu mine, să analizez fiecare vers, fiecare literă a poeziei *Viața mea fu ziuă...*, poezie cu care am obținut locul II la acest concurs, care a avut loc pe data de 16 ianuarie 2006, la Teatrul de Nord din Satu Mare.

Ca în orice competiție, am pus atât de mult suflet cât să fiu mulțumit de mine însumi. Bineînțeles, emoțiile inerente oricărei competiții le-am stăpânit cu greu. Pe scenă puteai să-mi spui „lupul singuratic”, deoarece am reușit să-mi imaginez că sunt doar eu, un lucru foarte important. În același timp, trăiam niște sentimente de tristețe. Tristețea versurilor eminesciene.

După ce mi-a fost înmănat premiul, mi-am dat seama că am urcat încă o treaptă în viață și că învingător poți ajunge doar dacă respecti sfaturile de aur ale părinților și ale dascălilor: „Învată!”, „Citește!”, „Străduiește-te mai mult!” etc.

Închei, cu speranța că în viitor voi mai avea multe de spus în paginile acestei reviste!

Un azurist împătimit,
Alexandru MOCAN
clasa a X-a

*

* *

Olimpiade școlare

La **limba și literatura română**, 8 elevi au participat la **etapa județeană** a *Concursului Național de Limba și Literatura Română „Mihai Eminescu”*, dintre care 6 elevi au obținut premii:

- **Alexandra Pușcaș** – **premiul III**, clasa a IX-a C, prof. Ionuț Pomian;
- **Mădălina Tuns** – **premiul I**, clasa a X-a A, participând la **etapa națională** a aceluiași concurs, cu desfășurare la Cluj-Napoca, prof.

Ionuț Pomian;

- **Laura Pop** – **mențiune**, clasa a X-a A, prof. Ionuț Pomian;
- **Ioana Sântăuan** – **mențiune**, clasa a X-a C, prof. Viorel Rus;
- **Alina Chioran** și **Bianca Ghiurcuța** – **mențiune**, clasa a XI-a C, prof. Gheorghe Hardălău;

- La olimpiada de **limba franceză**, eleva **Ioana Sântăuan** a obținut **premiul I** la **etapa județeană**, prof. Dinu Andrișca;
- La olimpiada de **limba engleză**, **etapa județeană**, au participat 2 elevi (**Daniel Tuns** din clasa a XII-a C și **Arnold Bobb** din clasa a X-a A), îndrumați de dna prof. Dorina Kincses.
- La olimpiada de **istorie**, **etapa județeană**, au obținut premii: **Lavinia Birtaş** – **premiul II**, clasa a X-a C; **Andrea Chiorean** - **mențiune**, clasa a X-a C, prof. Mihai Costea;
- La olimpiada de **religie**, **etapa județeană**: **Medana Vedinaș** – **premiul II**, clasa a XII-a D; **Florentina Pop** - **premiul III**, clasa a XII-a D; **Florica Sacalâș** – **mențiune**, clasa a XI-a C, prof. Vasile Bărburaș-Răcășan;
- La olimpiada de **tehnologie**, **etapa județeană**: **Diana Negru** – **mențiune**, clasa a XI-a C, prof. Flaviu Faur și Anca Rebeleş;
- La **competițiile sportive**, liceul a obținut: **locul II** în cadrul **Cupei de fotbal „Iulia Maniu”**; **premiul III** la **etapa județeană** a competiției de handbal.
- La **etapa județeană** a concursului **Sanitarii pricepuți**, liceenii tășnădeni, coordonați de dna prof. Dorina Kincses a obținut **mențiune**.

*

* *

Revista Azur

În perioada mai-iunie a.c., revista școlii noastre, ajunsă la veritabila vârstă de 37 de ani, s-a calificat la **etapa națională** a *Concursului de reviste școlare*, fapt care ne-a bucurat enorm. De asemenea, aceasta poate fi citită on-line pe adresa www.didactic.ro, unde așteptăm, cu mult interes, și opiniile, respective sugestiile dumneavoastră. Dintre redactorii revistei, care contribuie la prestigiul publicației și, implicit, al școlii românești, îi amintim pe actualii azuriști: **Arnold Bobb**, **Laura Pop**, **Mădălina Tuns**, **Denisa Petrușe**, **Ioana Sântăun**, **Butean Tamás**, **Maday Anikó** și mulți alți elevi și profesori. Vă mulțumim și **La Mulți Ani, AZUR și azuriști!** Adăugăm, aici, și faptul că, începând din acest an, numele echipei de fotbal a liceului tășnădean poartă numele **Azur**.

Zilele Liceului Tășnădean



Cenacul Azur din cadrul școlii a participat la manifestările dedicate **Zilelor Liceului Tășnădean** (2-3 iunie a.c.), montând colaje literare, realizând pliante și filme publicitare despre activitățile din școală. Cu această ocazie, absolvenții claselor a VIII-a din Tășnad și din localitățile limitrofe au avut ocazia să analizeze oferta școlii noastre și să ia contact cu spiritul de licean. Coordonarea activităților didactice, cultural-artistice, științifice și educative propuse pentru acest eveniment a fost asigurată de profesorii: **Dorina Mitrașca, Dorina Kincses și Ionuț Pomian**, cu sprijinul direcțiunii, reprezentate de dl director **Eugen Lateș**, respectiv de dna director adjunct **Sofia Ruff**, și al comunității locale. Elevi, cadre didactice, inspectori ai IȘJ din Satu Mare, oameni de cultură, tășnădeni, trupa de teatru din Cehul Silvaniei alături de trupa tășnădeană de teatru **Teletinik** au luat parte la spectacolele dedicate liceului. **Vivat Academia!**



*
* *

Bursa ideilor

Conuorsul numit și « Jocul de-a afacerea », a fost anul trecut la cea de-a treia ediție, iar liceul nostru la cea de-a doua participare. După un rezultat mediocru obținut de echipele noastre în 2005, în acest an putem spune că am dat lovitura. Echipa SMARTY s-a calificat la faza finală a concursului cu o idee de afacere bănoasă, dar și ... gustoasă, care a convins un juriu format din renumiți și exigenți oameni de afaceri, economiști, bancheri: o simigerie cu gogoși, covrigi și alte produse apetisante. După-amiaza aceea de mai, când în Sala Filarmonicii de Stat din Satu Mare s-a desfășurat finala, a fost pentru noi, tășnădenii, un prilej de bucurie și întristare, de mândrie și de resemnare. Așa e la noi... în final, echipa SMARTY, cu un punctaj maxima cordat de juriu, a obținut ... premiul III !

În pofida faptului că gustul amar al înfrângerii (?) ne-a cam tăiat elanul de a mai participa la acest concurs, am rămas cu sentimentul mândriei de a fi tășnădeni. Acei insignifianți tășnădeni, veniți dintr-un colț de județ, care i-au convins pe renumiții specialiști să ridice tăblițele cu nota

maximă! După toate acestea, ne putem întreba dacă merită să ne mai prezentăm la asemenea concursuri...Este vorba de elevii : **Adela Lazăr, Vlad Matei, Iulia Racolța, Radu Butcovan, Timea Birou și Vasile Zimbru**, coordonați de excepționala noastră profesoară de fizică : dna **Dorina Mitrașca**.

Iulia RACOLȚA
clasa a XII-a A

• **Zâmbete și ... zâmbete**

Iubire sinceră

*S-a-ntâmpnat acum ... o lună
O poveste cam nebună
Un băiat iubea o fată
De băieți mereu curtată.*

*El de mult o aștepta,
Însă ei nici nu-i păsa
Într-o zi el reușește
Să îi spună ce dorește.*

*„- Știi, nu sunt un tip direct
N-am putut să-ți spun concret
Că doar la tine mă gândesc,
Când te văd mă-ngâlbnesc.*

*- Chiar direct îți spun și eu,
Văd că ai destul tupeu
Sincer nu mă interesezi
Nici nu mă impresionezi.*

*- Spune-mi ce-aș putea să fac
Disperat n-aș vrea să par,
Dar eu nu pot suporta,
Când te văd cu altcineva.*

*- Nu-ți sunt mamă să-ți dau sfat
N-ai ce face, ești disperat
Hai, te rog, nu insista
Că mă calci pe nervi deja.*

*- Ce să fac, iubita mea,
Să-ți aduc în dar o stea,
La picioare să-ți pun lumea
Și un BMW k lumea?*

*- Iar cu texte și pretexte,
Nu m-aburești cu așa poveste,
Dar, am auzit eu bine
Ai un BMW la tine?*

*- A, da, dar nu credeam
Că face parte din plan
Eu am vrut să-ți dovedesc
Că doar pentru tine trăiesc.*

*- Nu contează dragul meu,
Cât timp ai un BMW,
Eu pe loc mă-ndrăgostesc
Și pe tine te iubesc.”*

*Nuntă mare au făcut,
Miliarde au avut,
Cu **Armani** s-au îmbrăcat
Și cu **Prada** s-au încălțat.*

*Acum ea s-a plictisit
BMW-ul s-a-nvechit
De bani ea s-a folosit
Și apoi l-a părăsit.....*

*Pentru că era **FALIT** !!!!!*

Mădălina TUNS și Laura POP
Clasa a XI-a A

Pe culmile limbii române

Ar fi culmea:

- *Să latre un câțel de usturoi;*
- *Să încolțească o sămânță de vorbă;*
- *Să găsești un sâmbure de adevăr într-un măr;*
- *Să slăbească un ardei gras.*

Culmea astrologului: să citească în..... stele de cinema;

Culmea brutarului: să coacă pâine pe Vatra Luminoasă;

Culmea cosmonautului: să bată Calea Lactee până scoate unt din ea;

Culmea coșarului: să-ți curețe coșul pieptului;

Culmea grădinarului: să facă să înflorească un boboc de rață;

Culmea potcovarului: să potcovească un cal-de-mare;

Culmea tâmplarului: să repare Carul Mare.

10 (zece) motive pentru care vreau să fiu superficial!

1. *Nu mă bate nimeni la cap. Vorbesc doar despre fotbal și mașini.*
2. *Nu trebuie să mă gândesc prea mult înainte să dau un răspuns. Nu îmi tocesc neuronii.*
3. *Nu vin prietenii să se plângă la mine dacă au probleme. Sunt ocupat...stau pe net.*
4. *Nu fac riduri. Nici ulcer. Nu dau bani pe loțiuni și pastile.*
5. *Trăiesc mai mult. Dacă nu dă vreo mașină peste mine.*
6. *Fac economie la mâncare. Se știe că râsul îngrașă, deci mănânc puțin.*
7. *Pot să fac conversație foarte plăcută pe Mirc.*
8. *Mă potrivesc bine cu colegii de grupă.*
9. *Dorm liniștit noaptea.*
10. *Nu mă duc la teatru sau la operă.*
11. *Când zic vreo prostie, nu se miră nimeni.*

Bonus:

Dacă dau un răspuns decent, cineva se va găsi să spună că e foarte bine..... pentru un superficial!

P.S. Dacă te gândești de ce am scris « *unșpe* » motive.... mă enervezi!

Bancuri

- Cum îți dai seama la ce oră ești:

Dacă e verde sau se agită, e biologie!

Dacă miroase, e chimie!

Dacă nu funcționează, e fizică!

Dacă e de neînțeles, e matematică!

Dacă nu are sens, e economie!

Dacă e vechi, e istorie!

Dacă ideile simple devin complicate, e filozofie!

• O profesoară de la Litere, secția franceză, le explică studenților săi că, în limba franceză, spre deosebire de limba engleză, substantivele sunt clasificate fie ca substantive masculine, fie ca substantive feminine.

Povestirea începe în momentul în care un student a întrebat: Ce gen are cuvântul „calculator”?

În loc să dea răspuns, profesoara a împărțit amfiteatrul în două grupe, bărbați și femei, și le-a cerut să decidă singuri dacă substantivul „calculator” ar trebui să fie de gen masculin sau gen feminin.

Grupul bărbaților a hotărât că substantivul „calculator” are genul *feminin*. Iată și motivele lor:

1. Nimeni altcineva în afara creatorului lor nu le înțelege logica;
2. Chiar și cele mai mici greșeli sunt păstrate în memorie pe termen lung, pentru posibile aduceri aminte;
3. Cum îți iei unul, te trezești cheltuind jumătate din salariu pentru accesorii.

Grupul femeilor a ajuns la concluzia că substantivul „calculator” este de genul *masculin* deoarece:

1. Nu face nimic dacă nu este pornit;
2. Are o mulțime de informații, dar nu poate gândi singur;
3. Ar trebui să te ajute să-ți rezolvi problemele, dar, în marea majoritate a cazurilor, el este problema.

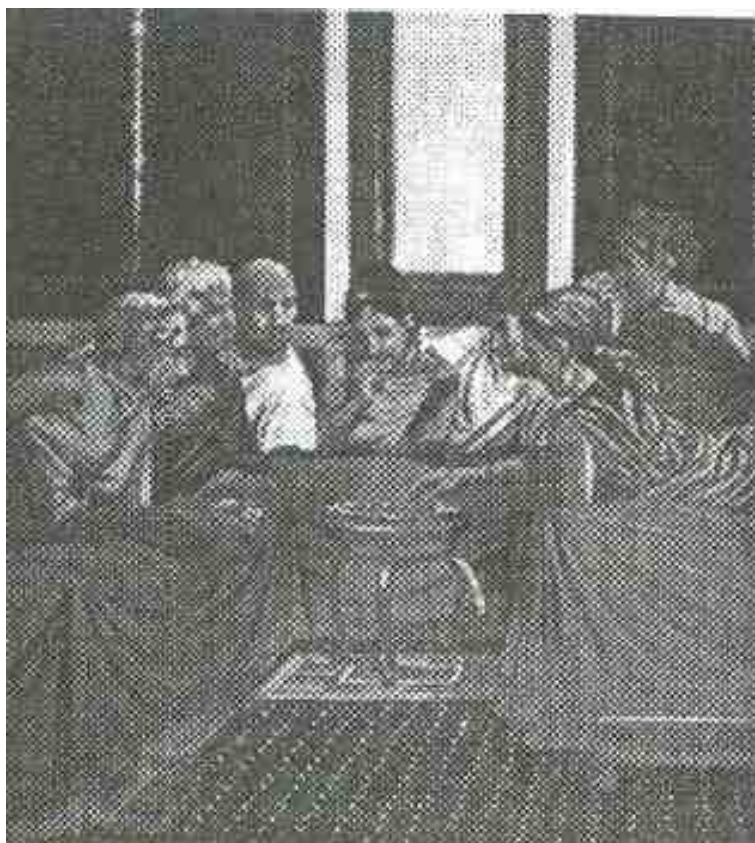
Laura POP
Clasa a XI-a A

A fost odată... un ultim sunet de clopoțel și un banchet...



În pragul Sfinelor Sărbători de iarnă, vă oferim câteva mesaje „prefabricate”:

- *Sărbătorile sunt prilej de bucurie, smerenie și dragoste alături de cei dragi! Fie ca Sărbătorile de iarnă să vă aducă sănătate, pace în suflet și împliniri!*
- *Nașterea micuțului Isus să vă aducă în suflet multă liniște și pace. Sărbătorile de iarnă să vă fie împodobite cu bucurie și fericire alături de cei dragi!*
- *Frumusețea iernii cu albul fulgilor de nea, cu dulcele ecou al colindelor să vă însoțească într-un an nou împliniți, iubiți și fericiți!*
- *Anul Nou să vă aducă multă sănătate, bucurii și împliniri pe toate planurile și tot ceea ce anul 2006, în graba lui, a uitat... LA MULȚI ANI!*
- *Fie ca lumina sfântă a sărbătorilor să vă lumineze sufletul și să vă aducă multă sănătate și fericire. Să aveți un Crăciun Fericit alături de cei dragi vouă!*
- *Crăciunul e vremea miracolelor, când visele se împlinesc, o sărbătoare ce ne amintește că viața e o binecuvântare ! Crăciun Fericit !*
- *Colind curat, brad minunat, moș bogat, Crăciun luminat, pahar închinat, sănătate, bani, gând împlinit și un AN NOU FERICIT ! Sărbători Fericite !*
- *Și de va fi Isus să vină... din ceruri înapoi la noi... e semn că a înviat speranța... că a înviat ce-i mai bun în noi. Sărbători Fericite !*
- *În clinchetul cristalin de zurgălăi al Noului An, vă transmitem urări de sănătate, bucurii, prosperitate, însoțite de un călduros LA MULȚI ANI !*
- *Printre lacrimi de fericire sau de durere, zilele s-au dus ca un vis, însă vine un alt an plin de speranțe. Pășește cu încredere ! Anul 2007 e al tău ! La Mulți Ani !*
- *Bucuria vine din lucruri mărunte... Liniștea vine din suflet... Căldura sărbătorilor vine din inima celor dragi... La Mulți Ani și succes în tot ceea ce vei întreprinde în 2007 !*
- **(comic)** *Dragii mei, sania s-a rupt în două, renii au murit de frig, eu mi-am rupt piciorul și m-am înțepenit în horn. spiridușii sunt plecați, anul ăsta pa cadouri! Ssemnat: MOȘ CRĂCIUN*



Colectivul de redacție

Redactori-șefi:	Arnold BOBB, Mădălina TUNS, Laura POP,	clasa a XI-a A clasa a XI-a A clasa a XI-a A
Redactori:	Vasilică TODORAN, Bianca BIROU, Alexandru TEGZEȘ, Iulia RACOLȚA, Larisa BORDEI, Cristina BOBB, Gabriela VECLINIȚ, Crina TOMȘA,	clasa a X-a A clasa a X-a C clasa a XI-a D clasa a XII-a A clasa a X-a C clasa a X-a C clasa a X-a A clasa a X-a C

Responsabil de tehnoredactarea computerizată:

tehn. Eugen BALOGH

Colaborator permanent: prof. Dorina MITRAȘCA

Coordonator: prof. drd Ionuț POMIAN

Pentru sugestii și impresii, ne puteți contacta pe e-mail:

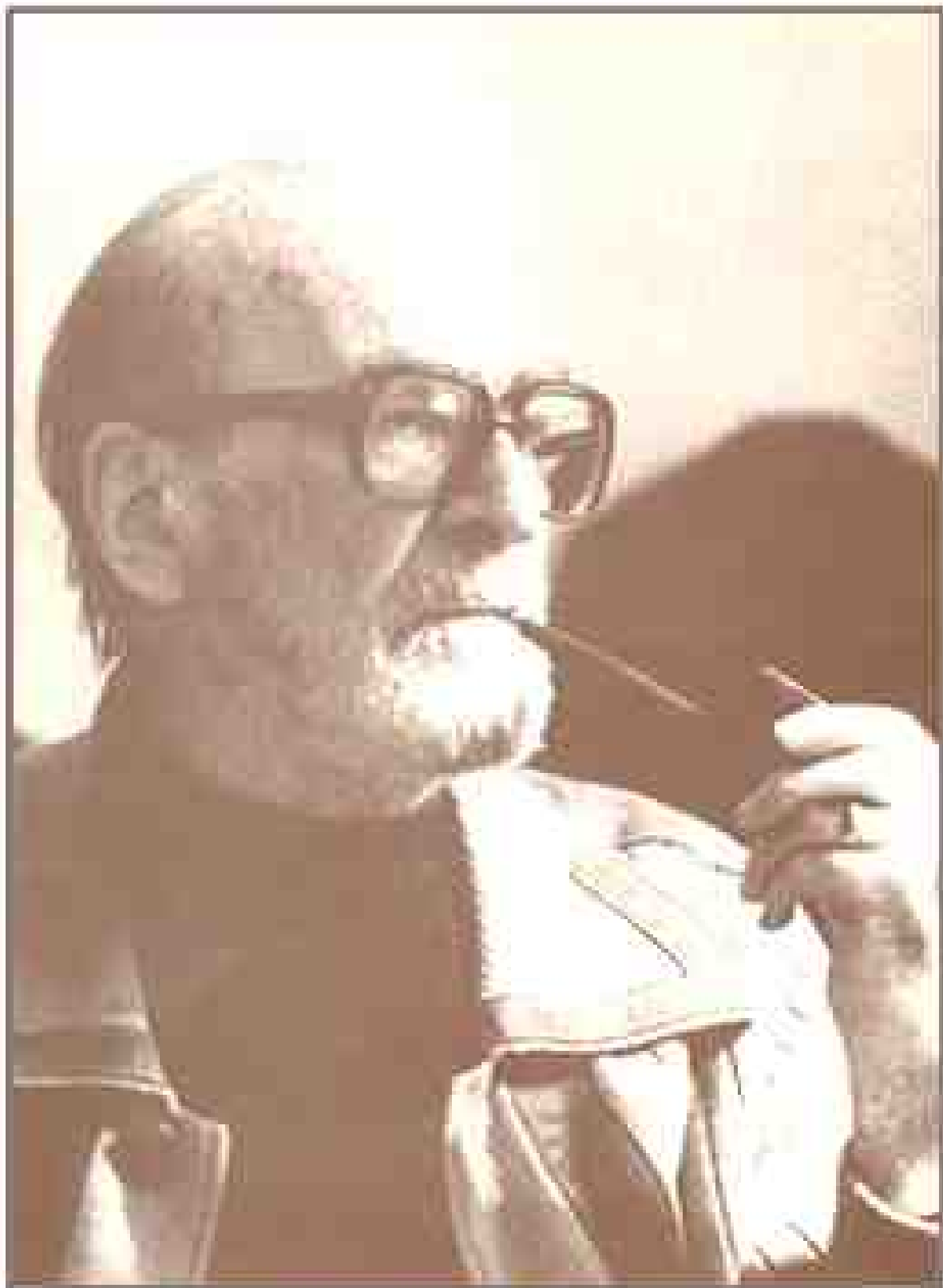
ionutz_adonis@yahoo.com

www.didactic.ro

Grupul Școlar Industrial din Tășnad

Cart. Victoriei, nr. 25

Tel./Fax: 0040 – 0361 – 804 682



ELIADE